

පලමුවන කියුවීම

තොගෙමියා 8:2-6, 8-10

ගෙහෙමියා දිවැස්ප්‍රසාද තුමන්ගේ පොගෙන් ගත් පායකි.

ව්‍යවස්ථා පොත කියවා අරථය පහසු දුන්හ.

පූරුෂයා වන එස්රා ද හත් වන මාසයේ පලමු වන දා සහාව එනම්, පූරුෂයන් ද ස්ත්‍රීන් ද තේරුමිගන්නට පුරවන් වයසට පැමිණි දරුදැරියන් ද ඉදිරිපිට ව්‍යවස්ථා පොත ගෙනවුත්, වතුර දෙරවුව ඉදිරියේ තිබුණු වතුරුගුය ඉදිරිපිට සිට, ස්ත්‍රී පූරුෂයන් ද තේරුමිගත හැකි වයසට පැමිණි දරුදැරියන් ද ඉදිරියේ දී අලුයම් බේලේ පටන් ඉර මුදුන් වෙළාව දක්වා ඒ පොත කියෙුවෙමි ය. මුදු සෙනග ද ව්‍යවස්ථා පොතට සටන් දුන්හ. ව්‍යවස්ථා පොත කියවීම පිළිස සාදන ලද බේදිකාවක් පිට තිතිවේදියා වන එස්රා සිටියේ ය. ඔහු ලග ඔහුගේ දැකුණු පැත්තෙන් මත්තිතියා ද පෙමා ද අනායා ද උරියා ද තිල්කියා ද මයස්යා ද; වම් පැත්තෙන් පෙදායා ද මිජායේල් ද මල්කියා ද භාජම් ද හැඳුව්දානා ද ගෙකරියා ද මෙහුලුම් ද සිටියේ ය. මුදු සෙනගට වඩා උස් තැනක සිටි එස්රා මුදු සෙනග ඉදිරියෙහි පොත දිග ඇරියේ ය. ඔහු එය දිග අරිත විට සෙනග සියලු දෙන තැනිට සිටියේ ය. එස්රා අති උත්තම දෙවි සම්දාණන් වහන්සේට ප්‍රගංසා කෙලේ ය. මුදු සෙනග ද අන් මසවතින්, "එසේ ම වේ වා!" තිය හිස් නමා මුණින්තලා වේ සම්දාණන් වහන්සේට තමස්කාර කළේ ය. මෙයේ ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථා පොත පැහැදිලි ලෙස කියවා එහි අරථය තේරා දුන්හ. මිනිස්සු ද කියෙුව දේ තේරුම් ගත්හ. තිර්ඡාතා වූ ගෙහෙමියා ද තිතිවේදියා වූ පූරුෂ එස්රා ද සෙනගට ඉගෙන්වූ ලෙවිවරු ද මුදු සෙනගට කතා කොට, "අද දින ඔබ හැමගේ දෙවි සම්දාණන් වහන්සේට ඇද්ධ දිනයක් ය. වැළපෙන්නට වත්, අඩන්නට වත් එපා ය" යි. එසේ තිබි, මුදු සෙනග ව්‍යවස්ථාවේ වවන ඇසු කළ අඩු බැවිති. එවිට ඔහු මුවන්ට කතා කොට, "ඔබ ගෞස් රසවන් දේවල් කා, මිනිර පානය බේ, තිසිවක් සූදානම් කර නොගත් අයට ආහාර පංගු යවත්න්. කුමක් තිසා ද අද දින අපේ සම්දාණන් වහන්සේට ඇද්ධ දිනයකි. ගොක් නොවන්න. මත්ද, සම්දාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රීති වීම ඔබේ ශක්තිය වේ ය" යි. .

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු බේවා.

පිළිතුර හිය

පිළිතුර 19:7-9, 14

පිළිතුර: ස්වාමින් වහන්සේ වදාල වවන ජ්වනය වෙයි.

හිය: සම්දාණන්ගේ ව්‍යවස්ථාව පරිසමාප්ත ය; ජ්වනය පණ ගත්වන්නේ ය. සම්දාණන්ගේ තිතිය සත්‍යවාදී ය; අනුවණයන්ට තුවන දෙන්නේ ය.

සම්දාණන්ගේ අණපණන් සාධාරණ ය; සිතට සතුව වඩන්නේ ය. සම්දාණන්ගේ අණසක පැහැදිලි ය; දෙනෙනට එලිය දෙන්නේ ය.

සම්දාන් කෙරෙහි ගරැබිය තිරුමල ය; එය සඳහට ම පවතින්නේ ය. සම්දාණන්ගේ විනිශ්චය යුක්තිසහගත ය; මුදුමතින් දහුම් වේ ම ය.

මාගේ පරවතය ද මාගේ මිදුම්කරු ද වන සම්දාන්, ම මුවේ වවන දී මා සිතෙහි භාවනා ද ඔබ හට ප්‍රීය මනාප වේ වා!

පාවලු තුමන් විසින් කොරන්තිවරුන්ට ලියන ලද පලමුවන හඳුනෙන් කොටසකි.

එබ සූච්නුන් වහන්සේගේ ගරීරය ද එහි අවයවයේ ද වෙති.

මුහුතු ගරීරයෙහි බොහෝ අවයව තිබුණුන් ඒ අවයව විවිධාකාර වුවත් ඒ සියල්ල එක ම ගරීරයක් වන්නාක් මෙන් සූච්නුන් වහන්සේක් එක ම ගරීරයක් වන සේක්. මත්ද, ජුදේවිවරුන් හෝ ශ්‍රීකායන් හෝ බේවා, වහලුන් හෝ තිදහස් අය හෝ බේවා, අපි සියල්ලේ ම එක ම ආත්මයාණන් තුළ එක ම ගරීරයක් වන ලෙසි, බවත්ස්ම-ස්නාපනය ලැබේමු. අපි සියල්ලේ ම එක ම ආත්මයාණන්ගෙන් ප්‍රාන්‍ය කර සිට්මු. ගරීරය එක අවයවයක් තොට බොහෝ අවයවවලින් යුතුක්ත වුවති. යම් හෙයකින් පාදය: "මම අත තොටත බැවින් ගරීරයට අයිති තොවෙම්"යි කිවත්, ඒ තිස්‍ය එය ගරීරයට අයිති තොවන්නේ තොවේ. එසේ ම කණ: "මම ඇස තොටත බැවින් ගරීරයට අයිති තොවෙම්"යි කිවත්, ඒ තිස්‍ය එය ගරීරයට අයිති තොවන්නේ තොවේ. මුද ගරීරය ඇසක් තම් ගුවන්ය කොයි ද? මුද ගරීරය කනක් තම් ගද සුවද විදිම කොයි ද? සැබැවින් ම දෙවියන් වහන්සේ තමන් කමුන් පරිදි ඒ එක් එක් අවයවය ගරීරයෙහි පිහිටුවා ඇත. ඒ අවයව සියල්ල ම එක ම අවයවයක් බේ තම් එවිට ගරීරයක් කොයින් ද? මේ අනුව බොහෝ අවයව තිබෙන තමුක් ඇත්තේ එක ම ගරීරයකි. ඒ තිස්‍ය "නුම මට මිනෑ තැනැ"යි අත අමතා ඇසට වත්, "නුමිලා මට මිනෑ තැනැ"යි පා අමතා හිසට වත් කීමට තොහැකි ය. සැබැවින් ම, ගරීරයේ දුරටත යයි සලකන අවයව අත්‍යවශ්‍ය බේ. තවද අපි, ගරීරයෙහි සුඩකොට සලකන අවයවයන් වඩාන් ගරු කොට සලකමු. ඇරත් ගෝහා සම්පන්න තො වූ අවයවයන්ට වඩාන් ශේහනත්වයක් දෙමු. මත්ද, ගෝහා සම්පන්න වූ අවයවයන්ට එවැනි උමතා උමතාවක් තැනැ. ගරු කොට තොසලකන අවයවයන්ට දෙවියන් වහන්සේ වඩා ගරුන්යක් දෙමින් ගරීරය සංයුත්ත කළ සේක්. එසේ කොලේ ගරීරයේ සේයක් නොතිබෙන පිළිසත්, සැම අවයවයක් ම අගෙන් අවයවයන් එකාකාර ව සලකන පිළිසත් ය. මෙසේ එක අවයවයක් වේදනා විදි තම් ඒ සමග සියලු ම අවයවයේ වේදනා විදිති; එලෙස ම එක අවයවයක් ගොරව ලබයි තම්, ඒ සමග සියලු ම අවයවයේ සුති වෙති. එහැයින් ඔබ සූච්නුන් වහන්සේගේ ගරීරය ද වෙත් වෙත් වශයෙන් එහි අවයවයේ ද වන්නහු ය. මෙසේ දෙවියන් වහන්සේ පලමුකොට අපෝස්තූර්වරුන් ද දෙවනු ව දිවැසිවරයන් ද තුන්වනු ව ගුරුවරුන් ද ඉන්පසු හාස්කම් කරන අය ද සුව කිරීමේ වරම ලත් අය ද උපකාර කරන්නන් ද පරිපාලනය කරන්නන් ද විවිධ ගබාද ව්‍යවහාර කරන්නන් ද සහාවහි පිහිටුවා වදාල සේක්. සියල්ලේ ම අපෝස්තූර්වරුන් ද? සියල්ලේ ම සියල්ලේ ම හාස්කම් කරන්නේ ද? සුව කිරීමේ වරම සියල්ලේන්ට ම තිබේ ද? සියල්ලේ ම විවිධ ගබාද ව්‍යවහාර කරන් ද? සියල්ලේ ම ගබාද පහද දෙන්නේ ද?

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෑට්‍රු වේවා.

සාම්බුකාරය

පුරු 4:18

ଆලේශ්‍රය! ආලේශ්‍රය!

"දිලිඳුන් හට සුබ ආරංචිය දේනානා කරනු වස්,

ඳන් වහන්සේ මා ආලේප කළ සේකු"යි සම්ඳුනෝ වදාරණ සේක්.

ଆලේශ්‍රය!

දැක් තුමාගේ ඉද්ධිවූ සුචිගේශයෙන් උප්ත්වාගත් කොටසකි.

“අද මේ පාඨය ඉංග්‍රීස් වී ය.”

ශ්‍රීමත් නියෝජිලස් තුමෙහි, අප අතර ඉවු වී ඇති සිද්ධීන් අලා කතා වස්තුවක් සම්පාදනය කිරීමට බොහෝ දෙනෙකු උත්සාහ කර ඇත. ඔවුන් එසේ කර ඇත්තේ ඒ සිද්ධීන් මූල සිට ම සියුයින් දිවු අය හා දහම් ප්‍රජාවාචිය දෙසු අය ප්‍රට හාර දුන් කරණු අනුව ය. එබැවින්, මූල සිට ම සියල්ල තතු පරිදි විමසා බැඳු මට ද ඔබ උදෙසා විධීමත් වෘත්තාන්තයක් ලිවීම මැනවී යි සිතිති. මා එසේ ලියන්නේ, ඔබ තුමාණන්ට උග්‍රන්වා ඇති කරණු වල තියම සත්‍යය පහද දෙන ප්‍රජාසය ය. තවද, ජේසුස් වහන්සේ ඉද්ධිවූත්මාණු-හාවයෙන් යුක්ත ව ගැලීලයට පෙරලා වැඩිය සේක. උන් වහන්සේ පිළිබඳ ආරංචිය අවට මූල පෙදෙස පුරා පැතිරිණි. උන් වහන්සේ සියල්ලන්ගේන් ප්‍රගංසා ලබමින්, ඔවුන්ගේ ධර්මකාලාවල ඉගැන්වූ සේක. උන් වහන්සේ තමන් ඇතිද්ධි වූ නාසරෙන් තුවරට පැමිණ සිරින් පරිදි සබන් දැවසේ දී ධර්මකාලාවට වැඩිම කර කියවීම ප්‍රජා තැකිට සිටි සේක. එවිට දිවැසිවර යොඟායාගේ ග්‍රන්ථය උන් වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය. උන් වහන්සේ ග්‍රන්ථය දිගැනුර, මෙසේ ලිය ඇති තැන යොයාගත් සේක: “සම්ඳුණන් වහන්සේගේ ආන්මය මා කෙරෙහි ඇත. මක්නීසා ද දිලිඹුන් හට සුබ ආරංචිය දේශනා කරනු වස්, උන් වහන්සේ මා ආලේප කළ සේක. වහැළුන්ට මිදිම ද අන්ධයන්ට පෙනීම ද ගැනෙන බව දන්වන්ටන්, පිළිත වුවන් මුදන්ටන්, සම්ඳුණන් වහන්සේගේ ප්‍රසාදය ලත් වසර ප්‍රකාශ කරන්ටන් මා එවා වදුල සේක.” උන් වහන්සේ එය කියවා, ග්‍රන්ථය අකුලා, උපස්ථායක තැනට දී වැඩිහුන් සේක. එකල ධර්මකාලාවහි සිටි සියල්ලේ උන් වහන්සේ කෙරෙහි තෙන් යොමා සිටියන්. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කරන්න පටන් ගෙන, “අද ඔබ සවන් දී සිටිය දී ම මේ ඉද්ධ ලියවිලි පාඨය ඉංග්‍රීස් වී ය”යි වදුල සේක..

සුචිගේශ වාක්‍යය එසේ ය.

ශ්‍රීස්තුති ඔබ වහන්සේට ප්‍රගංසා බේවා.

ලබන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> එත පිටිසෙන්න.